

יהלומית בריאו: ניתוחי ספרות

ב בקרים דומרת יהלומית בחיכוך. השנה סיימה את הכיתה השביעית בבית הספר פיטון בתל-אביב. בשעות אחר-צהריים היא עובדת בחנות תמרור קים. ואת חופשת הקיץ שלה היא מנצלת לצילומי דוגמנות.

פעם חלמה יהלומית בת ה-17 וחצי להיות דוגמנית. היום, אחרי שהתנסתה קצת במיקצוע, התפכחה. "בתור תחביב זה אוראולי נחמד, אבל לא בתור מקצוע". היא מסכמת. "זה מקצוע מפרק ומעיף, לגמרי לא דומה לכל הסיפורים הזוהרים שסורבים אותם. שמעתי על כך המון סיפורים מהדוגמניות הוותיקות שעבדתי איתם. כמה ימים בעסק הזה הספיקו לי בהחלט. נכון שהפירסום הכרוך בזה מושך קצת, אבל גם זה חולף..."

יהלומית, ילידת-הארץ המתגוררת בהר-צליה, מטפחת חלומות רציניים יותר. אם יתאפשר לה להמשיך וללמוד היא היתה רוצה יותר מכל להיות מורה לספרות וללשון. זה נראה לה כעיסוק הולם יותר את כישורונתיה ונטייתה. בבית-הספר היא מצטיינת בניתוח יצירות ספרותיות. לא רק כמיצות אנשים מלומדה, אלא כנושא הירגש אותה וגורם לה סיפוק. היצירה האחרונה שעסקה בניתוחה היא אנטיגונה והיא מוסיפה להמשיך ולנתח אותה גם מחוץ לשעות-הלימודים. בשעות-הפנאי, הדימוי של תולעת-ספרים יעשה לה עול. בסך הכל היא צעירה אוהבת-חיים, האוהבת לשחות המון בכריכה או בים, לרקוד הרבה בדיסקוטקים ולטייל ברחבי הארץ עם חברים. לגלות מקומות חדשים ולהתפעל מגופים.

כולם בטוחים שהשם יהלומית הוענק לה מפני שאביה עוסק ביהלומים בבורסה. אבל האמת הפשוטה היא שהשם המקורי בא לה בירושה מסבתה — לסבתא קראו דיאמנטה, שהפירוש העברי שלו יהלומית.

חנה דסה: לגדול בין כלבים

ה גראפיקה היא התחביב והמיקצוע של חנה דסה בת ה-18. העומדת בפיני גיוסה לצה"ל. ברור שהיא אינה חושבת להצהיר. להיפך, השירות הצבאי נראה לה, לפי סיפוריהן של חברותיה שהתגייסו כחוויה נעימה ומאלפת שכל בת גילה צריכה להתנסות בה. מאז ומתמיד אהבה לצייר. את אהבתה זו יישמה כאשר למדה במגמת הגראפיקה בבית-הספר ויצ"ר צרפת שבתל-אביב, ואחרי-כך השתלמה ברמה יותר גבוהה במכון טכניקום.

למעשה היא בת כפר. נולדה אומנם ב-הרצליה, אבל כשהיתה בת עשר עברו הוריה להתגורר במושב רמות-השבים, שרי ליד רמתיים. פעם קראו למקום "כפר קורי קוריקו", משום שעיקר עיסוקם של התושבים היה בגידול תרנגולות. המקום עדיין שמר על אופיו המיוחד, אבל הוריה של חנה עוסקים דווקא בגידול כלבים — גידול מיקצועי של כלבים גזעיים עם תעודות-יוחסין. היא רגילה כבר להסתובב בבית בין כלבים, אפילו אם אלה דוברמנים אימתניים המטילים חיתתם על אחרים. לגביה הם "יצורים נחמדים". אחת הכלבות שגדלו בביתה היא אירושקה, כלבת דוברית מן שנבחרה לפני שנה ככלבה היפה ביותר בארץ וזכתה בפרס ראשון בתחרות כלבים. "וזהי הרגשה טובה להיות בחברת כלבים", טוענת חנה. "זה מעניק ביטחון, ביחוד כשנשארים לבד בבית במקום מבודד."

למרות ריחוקה מהעיר הגדולה מרגישה חנה שלמה עם עצמה בחייה בסביבה הכפורה. היא אוהבת לבלות בהאזנה למוסיקה כבדה, פופ מתקדם, בטוילים ברחבי הארץ עם החבר הקבוע שלה וביציאות קבועות, מדי יום כימעט, לסרטים, למועדונים, להציגות ולכל דבר שמזדמן — העיקר למצוא את החיים עד כמה שאפשר.